

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การทดลองสร้างบุทศาสตร์การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร การสังเกต และจากการทำประชาคม เพื่อค้นหาปัญหาและสาเหตุที่แท้จริงของปริมาณการลดลงของทรัพยากรสัตว์น้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

ผู้วิจัยได้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาทดลองบุทศาสตร์ เป็นระยะเวลา 4 เดือน โดยเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน 2549 โดยได้มีการจัดการประชุมประชาคมผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน ในวันที่ 14 กันยายน 2550 เวลา 09.00 – 15.00 น. ณ ห้องประชุมโรงแรมริมแก่งริสอร์ท บ้านท่าเรือ ตำบลแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี จึงได้ทำการวัดระดับจิตสำนึกในการอนุรักษ์สัตว์น้ำของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน 3 ด้าน คือ การใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืน การสงวนทรัพยากรสัตว์น้ำที่หายาก และการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม เพื่อให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน ทั้งหมด จำนวน 136 คน แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ในการศึกษาวิเคราะห์ถึงผลการดำเนินงานก่อนและหลังการใช้บุทศาสตร์ในครั้งนี้ได้ใช้แบบวัดจิตสำนึกเพื่อทำการเก็บข้อมูลทั้ง 2 ชุด ที่มีเนื้อหาเดียวกัน จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหลังจากที่ผู้วิจัยได้ใช้บุทศาสตร์แล้ว

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาทดลองใช้บุทศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งผลการศึกษาจะได้นำเสนอรูปแบบตาราง 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรที่ศึกษา เสนอในตารางที่ 1

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืน ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ก่อนการทดลองและหลังการทดลองใช้บุทศาสตร์ เสนอในตารางที่ 2

จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
31	22.8	36	26.5
42	30.9	100	73.5
38	27.9		
13	9.6		
12	8.8		

ข้อที่ 3 เป็นวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมในเขตเมืองที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในพื้นที่เมือง

ข้อที่ 1 ของโครงการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนในเขตเมือง

ข้อที่ 5 เป็นวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนในเขตเมืองที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในพื้นที่เมือง

ข้อที่ 4 เป็นวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนในเขตเมืองที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในพื้นที่เมือง

ข้อที่ 3 เป็นวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนในเขตเมืองที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในพื้นที่เมือง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สถานภาพ		
โสด	25	18.4
สมรส	104	76.5
หย่าร้าง	7	5.1
รวม	136	100
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	7	5.1
ประถมศึกษาตอนปลาย(ป.6)	57	41.9
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	2.2
ประถมศึกษาตอนต้น (ป.4)	69	50.7
รวม	136	100
อาชีพหลัก		
ทำการประมง	136	100
รับจ้าง	-	-
ค้าขาย	-	-
รวม	136	100

จากตารางที่ 5 พบว่าข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน จำนวนทั้งหมด 136 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 และเพศหญิง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืดมีอายุที่ต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 อายุในช่วง 31-40 ปี มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 อายุในช่วง 41-50 ปี มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 อายุในช่วง 51-60 ปี มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 มากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ในด้านสถานภาพของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด ผู้ที่มีสถานภาพ โสด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 สถานภาพสมรส จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 สถานภาพหย่าร้าง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืดส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.4) จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ระดับประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 ระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 เป็นอาชีพทำการประมง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้านการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืน ของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด ทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืนของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด ทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์

ระดับความรู้ความเข้าใจในการใช้ ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืน	ก่อนการใช้อยุทธศาสตร์		หลังการใช้อยุทธศาสตร์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ความเข้าใจระดับน้อย (12 – 27)	25	18.38	-	-
ความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง (28 – 44)	87	63.97	23	16.91
ความรู้ความเข้าใจระดับมาก (45 – 60)	24	17.64	113	83.09

จากตารางที่ 6 พบว่า ก่อนการใช้อยุทธศาสตร์ ผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืน ในระดับปานกลาง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 63.97 หลังการใช้อยุทธศาสตร์ ผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 83.09 จากจำนวนผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืดทั้งหมด จำนวน 136 คน

ตอนที่ 2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืนของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด ทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์แยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนน ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืนของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์แยกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ท่านคิดว่าในขณะนี้ยังไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน	2.09	1.12	3.87	.75
2	การรณรงค์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน ยังเป็นเรื่องที่ไกลตัว	2.43	1.18	3.99	.75
3	ท่านมีความรู้สึกไม่สบายใจเมื่อเห็นผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน ใช้วิธีในการทำการประมงที่ไม่ถูกต้อง	3.48	1.08	4.01	.75
4	ท่านคิดว่าการที่ผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด มีการจัดตั้งกลุ่มฯ และมีการตั้งกฎระเบียบในการทำการประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน จะสามารถสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำได้	3.49	.98	4.05	.71
5	ท่านคิดว่าในปัจจุบันนี้ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน มีปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำให้ทำการประมงอีกนานเพราะมีเพียงผู้ที่อยู่บริเวณขอบอ่างฯเท่านั้นที่มีอาชีพในการทำการประมง	2.43	1.00	3.83	.52
6	ท่านรู้สึกเฉย ๆ เมื่อได้รับข่าวสารว่าในอ่างเก็บน้ำอื่น ๆ เกิดภาวะของการขาดแคลนหรือลดลงของทรัพยากรสัตว์น้ำ	3.29	.94	4.00	.66
7	ท่านคิดว่าไม่มีความจำเป็นเลยที่ผู้ประกอบอาชีพทำการประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน จะต้องอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ	2.77	1.33	3.96	.85

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการอนุรักษ์ ทรัพยากรสัตว์น้ำ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
8	การที่ท่านจับปลาในเขื่อนแก่งกระจานในปริมาณ มากได้ทุกวัน เพราะท่านคิดว่าปลาไม่มีวันหมด ไปจากเขื่อนแก่งกระจาน	2.82	1.24	3.93	.72
9	ท่านคิดว่ามีเพียงชาวบ้านริมอ่างเก็บน้ำเขื่อน แก่งกระจานเท่านั้นที่ทำการจับสัตว์น้ำ	2.86	1.26	3.84	.74
10	ท่านคิดว่าการที่มีปลาหรือสัตว์น้ำหลากหลาย สายพันธุ์จะทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวใน เขื่อนแก่งกระจานมากขึ้น	4.01	.63	4.20	.71
11	การวางข่ายใกล้ตลิ่งน้อยกว่า 10 เมตร ไม่มีผลต่อจำนวนปลาในอนาคต	2.48	.95	3.71	.72
12	ท่านคิดว่าการจับปลาในฤดูปลาวางไข่ จะได้ราคาดีกว่าในช่วงปกติ	3.64	2.97	4.06	.66
	รวม	2.98	1.06	3.95	.71

จากตารางที่ 7 พบว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืนของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ก่อนการทดลองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ รายข้อที่ 10 ท่านคิดว่าการที่มีปลาหรือสัตว์น้ำหลากหลายสายพันธุ์ จะทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในเขื่อนแก่งกระจานมากขึ้น ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาคือรายข้อที่ 12 ท่านคิดว่าการจับปลาในฤดูปลาวางไข่จะได้ราคาดีกว่าในช่วงปกติ ($\bar{X} = 3.64$) และรายข้อที่ 4 ท่านคิดว่าการที่ผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด มีการจัดตั้งกลุ่มและมีการตั้งกฎระเบียบในการทำการประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจานจะสามารถสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำได้ ($\bar{X} = 3.43$) ตามลำดับ ส่วนรายข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่รายข้อที่ 1 ท่านคิดว่าในขณะนี้ยังไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน ($\bar{X} = 2.09$)

ส่วนหลังการทดลอง พบว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืนของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.95$) โดยมีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ รายข้อที่ 10 ท่านคิดว่าการที่มีปลาหรือสัตว์น้ำหลากหลายสายพันธุ์ จะทำให้มี

นักท่องเที่ยวนำเข้ามาเที่ยวในเขื่อนแก่งกระจานมากขึ้น ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมา รายข้อที่ 4 ท่านคิดว่า การที่ผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด มีการจัดตั้งกลุ่มและมีการตั้งกฎระเบียบในการทำการประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน จะสามารถสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำได้ ($\bar{X} = 4.05$) และรายข้อที่ 12 ท่านคิดว่า การจับปลาในฤดูปลาวางไข่จะได้ราคาดีกว่าในช่วงปกติ ($\bar{X} = 4.036$) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ รายข้อที่ 11 การวางข่ายไถ่ดักน้อยกว่า 10 เมตร ไม่มีผลต่อจำนวนปลาในอนาคต ($\bar{X} = 3.71$)

ตอนที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืนของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด ทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์โดยภาพรวม

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืนของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด ทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์โดยภาพรวม

หัวข้อ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ	35.80	7.86	47.41	4.45	15.17	.00

จากตารางที่ 8 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบยั่งยืน ของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ก่อนใช้ยุทธศาสตร์การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด ได้ค่าเฉลี่ย = 35.80 หลังการใช้ยุทธศาสตร์การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด ได้ค่าเฉลี่ย = 47.1 เมื่อทดสอบความแตกต่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำก่อนและหลังการใช้ยุทธศาสตร์ โดยใช้ t-dependent พบว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน ภายหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์ สูงกว่าก่อนการใช้ยุทธศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ด้านการสว่นทรัพยากรสัตว์น้ำที่หายากของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด
ทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์

ตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับคะแนนระดับจิตสำนึกในการสว่น
ทรัพยากรสัตว์น้ำที่หายากของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ทั้งก่อนและหลังการ
ทดลองใช้ยุทธศาสตร์

ระดับจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรสัตว์น้ำ	ก่อนการใช้ยุทธศาสตร์		หลังการใช้ยุทธศาสตร์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จิตสำนึกระดับน้อย (10-23)	13	9.56	-	-
จิตสำนึกระดับปานกลาง (24-36)	85	62.5	22	16.18
จิตสำนึกระดับมาก (37-50)	38	27.94	114	83.82

จากตารางที่ 9 พบว่า ก่อนการใช้ยุทธศาสตร์ ผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด เกิด
จิตสำนึกในการสว่นทรัพยากรสัตว์น้ำที่หายาก ในระดับมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 27.94
หลังการใช้ยุทธศาสตร์ ผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด เกิดจิตสำนึกในการสว่นทรัพยากรที่หายาก
ในระดับมาก จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 83.82 จากจำนวนผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด
ทั้งหมด จำนวน 136 คน

ตอนที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนระดับจิตสำนึกในการสงวนทรัพยากรสัตว์น้ำที่หายากของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์แยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนระดับจิตสำนึกในการสงวนทรัพยากรสัตว์น้ำที่หายากของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์แยกเป็นรายข้อ

ข้อที่	จิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ท่านคิดว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจานควรเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการมากกว่า	2.28	1.13	3.97	.83
2	ท่านคิดว่าการรวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจานไม่สามารถช่วยให้พันธุ์สัตว์น้ำเพิ่มขึ้นได้	2.69	1.10	3.87	.88
3	ท่านคิดว่าถ้าทางราชการเพิ่มบทลงโทษให้มากขึ้น จะช่วยให้การทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจานเป็นไปด้วยความถูกต้องเพราะกลัวความผิด	3.18	1.09	3.46	1.17
4	ท่านคิดว่าถ้าทุกคนที่ประกอบอาชีพทำการประมงเป็นสมาชิกของกลุ่มฯ และปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของกลุ่มจะเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำได้อย่างถาวร	3.71	.91	4.29	.68
5	ท่านรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อต้องเข้าร่วมประชุมในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีการจัดขึ้นโดยหน่วยงานต่าง ๆ	3.10	1.08	3.79	.80
6	ท่านคิดว่าไม่จำเป็นต้องมีการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ เพราะที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบันก็ยังมีสัตว์น้ำให้จับอยู่	2.88	1.31	3.94	.70

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อที่	จิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
7	ท่านคิดว่าเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำไม่ใช่หน้าที่ของผู้ประกอบอาชีพทำการประมงน้ำจืด	2.96	1.30	4.04	.69
8	ท่านไม่ให้ความสนใจว่าสัตว์น้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน จะมีปริมาณเพิ่มหรือลดเพียงใด เพราะท่านมีอาชีพในการทำประมงเห็ดหาเลี้ยงครอบครัว	3.50	.92	3.88	.68
9	ท่านพูดคุยกับเพื่อนบ้านของท่านอยู่เสมอในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ	3.68	.62	4.04	.47
10	ท่านคิดว่าการที่จับปลาที่มีขนาดเหมาะสม จะทำให้ปริมาณของสัตว์น้ำมีปริมาณเพิ่มขึ้น	3.85	.80	4.23	.83
รวม		3.18	1.03	3.95	.77

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับจิตสำนึกในการสงวนสัตว์น้ำที่หายาก ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ก่อนการทดลองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ รายข้อที่ 10 ท่านคิดว่าการจับปลาที่มีขนาดเหมาะสม จะทำให้ปริมาณของสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมาคือรายข้อที่ 4 ท่านคิดว่าถ้าทุกคนที่ประกอบอาชีพทำประมง เป็นสมาชิกของกลุ่มฯ และปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของกลุ่มฯ จะเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำได้อย่างถาวร ($\bar{X} = 3.71$) และรายข้อที่ 9 ท่านพูดคุยกับเพื่อนบ้านท่านอยู่เสมอในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ($\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ ส่วนรายข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ รายข้อที่ 1 ท่านคิดว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน ควรเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการมากกว่า ($\bar{X} = 2.23$)

ส่วนหลังการทดลอง พบว่า จิตสำนึกในการสงวนทรัพยากรสัตว์น้ำที่หายากของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ รายข้อที่ 4 ท่านคิดว่าถ้าทุกคนที่ประกอบอาชีพทำประมง เป็นสมาชิกของกลุ่มฯ และปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของกลุ่มฯ จะเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำได้อย่างถาวร ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาคือรายข้อที่ 10 ท่านคิดว่าการที่จับปลาที่มีขนาด

เหมาะสม จะทำให้ปริมาณของสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.23$) และรายข้อที่ 9 ท่านพูดคุยกับเพื่อนบ้านของท่านอยู่เสมอในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ($\bar{X} = 4.04$) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่รายข้อที่ 3 ท่านคิดว่าถ้าทางราชการเพิ่มบทลงโทษให้มากขึ้นจะช่วยให้การทำการประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน เป็นไปด้วยความถูกต้องเพราะกลัวความผิด ($\bar{X} = 3.46$)

ตอนที่ 3.2 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับจิตสำนึกในการสงวนทรัพยากรสัตว์น้ำที่หายากของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์โดยภาพรวม

ตารางที่ 11 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับจิตสำนึกในการสงวนทรัพยากรสัตว์น้ำที่หายากของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์โดยภาพรวม

หัวข้อ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
จิตสำนึกในการสงวน ทรัพยากรสัตว์น้ำหายาก	31.77	6.26	39.50	3.63	12.26	.000

จากตารางที่ 11 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนจิตสำนึกในการสงวนทรัพยากรสัตว์น้ำที่หายากของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ก่อนใช้ยุทธศาสตร์การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ได้ค่าเฉลี่ย = 31.77 หลังการใช้ยุทธศาสตร์การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ได้ค่าเฉลี่ย = 39.50 เมื่อทดสอบความแตกต่างของจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ก่อนและหลังการใช้ยุทธศาสตร์ โดยใช้ t-dependent พบว่า จิตสำนึกในการสงวนทรัพยากรสัตว์น้ำที่หายากของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน ภายหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์ สูงกว่าก่อนการใช้ยุทธศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม ของผู้ประกอบการอาชีพ
ทำประมงน้ำจืด ก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์**

ตารางที่ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมที่ถูกต้องในการทำประมง
ที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม ของผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด
ก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์

ระดับพฤติกรรมที่ถูกต้องในทำการประมงที่ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ	ก่อนการใช้ยุทธศาสตร์		หลังการใช้ยุทธศาสตร์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมที่ถูกต้องระดับน้อย (10 – 23)	1	0.73	-	-
พฤติกรรมที่ถูกต้องระดับปานกลาง (24 – 36)	55	40.44	8	5.88
พฤติกรรมที่ถูกต้องระดับมาก (37 – 50)	80	58.82	128	94.12

จากตารางที่ 12 พบว่า ก่อนการใช้ยุทธศาสตร์ ผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด มี
พฤติกรรมที่ถูกต้องในการทำการประมงที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำ ในระดับมาก จำนวน
80 คน คิดเป็นร้อยละ 58.82 หลังการใช้ยุทธศาสตร์ ผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด มีพฤติกรรม
ที่ถูกต้องในการทำการประมงที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำในระดับมาก จำนวน 128 คน
คิดเป็นร้อยละ 94.12 จากจำนวนผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืดทั้งหมด จำนวน 136 คน

**ตอนที่ 4.1 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ระดับคะแนนพฤติกรรมในการทำการประมงที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม ของ
ผู้ประกอบการอาชีพทำประมงน้ำจืด ก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์แยกเป็นรายข้อ**

ตารางที่ 13 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนพฤติกรรมในการทำการประมงที่ถูกต้องที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรมของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์แยกเป็นรายข้อ

ข้อที่	พฤติกรรมที่ถูกต้องในการทำการประมงที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	เมื่อมีการประชุมกลุ่มผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจานท่านจะนำเสนอสิ่งที่เป็นปัญหาและเป็นสาเหตุของการทำการประมงที่ทำให้เกิดความสูญเสียของทรัพยากรสัตว์น้ำแก่ที่ประชุม เพื่อหาแนวทางแก้ไข อยู่บ่อยครั้ง	3.88	.80	4.14	.63
2	ท่านจะทำทุกวิถีทางให้ได้ปลาปริมาณมาก ๆ แม้ว่าจะเป็นการใช้เครื่องมือทำการประมงและวิธีทำการประมงที่ผิดก็ตาม	3.79	.80	4.19	.84
3	ท่านจะคอยเตือนเพื่อนผู้ประกอบอาชีพทำประมง ในเขื่อนแก่งกระจานเสมอ เมื่อพบว่ามีกรกระทำประมงที่ผิดวิธี	3.63	.96	4.01	.67
4	ในกรณีที่ท่านจับปลาที่มีขนาดเล็กได้ ท่านเคยปล่อยปลาที่มีขนาดเล็กที่จับได้นั้นลงสู่อ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน เพราะท่านคิดว่าเป็นการช่วยเพิ่มพันธุ์ปลา	4.09	.90	4.35	.55
5	ท่านเคยรื้อ ทำลาย เครื่องมือในการจับปลาที่ผู้อื่นนำมาดักไว้อย่างผิดวิธี เพราะท่านคิดว่าเป็นการทำลายพันธุ์ปลา	2.71	1.38	3.09	.90
6	ในหน้าฤดูปลาวางไข่เป็นช่วงที่ท่านหยุดทำการประมงเพราะท่านคิดว่าช่วงฤดูปลาวางไข่เป็นช่วงเวลาที่ปลาจะทำการขยายพันธุ์	8.84	.94	4.30	.78

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	พฤติกรรมที่ถูกต้องในการทำการประมงที่ เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
7	ในช่วงฤดูปลาวางไข่ ท่านจะทำการประมง เพียงในเขตที่ทางราชการกำหนดให้ และเป็น การทำการประมงเพื่อการบริโภคมิใช่เพื่อค้า	3.84	.9542	4.0743	.73
8	ท่านจะใช้เครื่องมือที่มีขนาดที่เหมาะสมกับการ ทำการประมง และระเบียบข้อบังคับของกลุ่มฯ	4.01	.69	4.41	.54
9	ท่านเข้าร่วมในกิจกรรมของกลุ่มฯ อยู่เสมอ เช่น การปล่อยพันธุ์ปลา การหยุคจับปลาในวัน สำคัญต่าง ๆ	4.10	.65	4.38	.52
10	ท่านเข้าร่วมประชุมกลุ่มผู้ประกอบอาชีพทำ ประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน ทุกครั้งเพื่อร่วมหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ต่างๆ ในการทำการประมง	4.01	.68	4.38	.56
	รวม	3.79	.87	4.13	.67

จากตารางที่ 13 พบว่า พฤติกรรมในการทำการประมงที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ รายข้อที่ 9 ท่านเข้าร่วมในกิจกรรมของกลุ่มฯ อยู่เสมอ เช่น การปล่อยพันธุ์ปลา การหยุคจับปลาในวันสำคัญต่างๆ ($\bar{X} = 4.10$) รองลงมาคือ รายข้อที่ 4 ในกรณีที่ท่านจับปลาที่มีขนาดเล็กได้ ท่านเคยปล่อยปลาที่มีขนาดเล็กที่จับได้นั้นลงสู่อ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน เพราะท่านคิดว่าเป็นการช่วยเพิ่มพันธุ์ปลา ($\bar{X} = 4.09$) และรายข้อที่ 8 ท่านจะใช้เครื่องมือที่มีขนาดเหมาะสมกับการทำการประมง ตามระเบียบข้อบังคับของกลุ่มฯ ($\bar{X} = 4.01$) ตามลำดับ ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ รายข้อที่ 5 ท่านเคยเรือ ทำลายเครื่องมือจับปลาที่ผู้อื่นนำมาดักไว้อย่างผิดวิธี เพราะท่านคิดว่าเป็นการทำลายพันธุ์ปลา ($\bar{X} = 2.71$)

ตอนที่ 4.2 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมในการทำการประมงที่ถูกต้องที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรมของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ทั้ง ก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์โดยภาพรวม

ตารางที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมในการทำการประมงที่ถูกต้องที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์โดยภาพรวม

หัวข้อ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
พฤติกรรมในการทำการประมงที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม	37.90	5.45	41.32	3.26	6.45	.00

จากตารางที่ 14 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการทำการประมงที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ก่อนใช้ยุทธศาสตร์การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ได้ค่าเฉลี่ย = 37.90 หลังการใช้ยุทธศาสตร์การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ได้ค่าเฉลี่ย = 41.32 เมื่อทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมในการทำการประมงที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม ก่อนและหลังการใช้ยุทธศาสตร์ โดยใช้ t-dependent พบว่า พฤติกรรมในการทำการประมงที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน ภายหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์ สูงกว่าก่อนการใช้ยุทธศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์โดยภาพรวมทั้ง 3 ตอน

ตารางที่ 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก และพฤติกรรม ในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ก่อนและหลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์โดยภาพรวมทั้ง 3 ตอน

ความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึก และพฤติกรรม ในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ของ ผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำ เขื่อนแก่งกระจาน	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนการทดลองใช้ยุทธศาสตร์	105.47	16.71	13.64	.00
หลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์	128.25	9.55		

จากตารางที่ 15 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึก และพฤติกรรม ในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืดในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ t-test พบว่า คะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยหลังจากการทดลองใช้ยุทธศาสตร์การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบการมีส่วนร่วม ของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด มีความรู้ความเข้าใจ เกิดจิตสำนึก และมีพฤติกรรมที่เป็นไปในแนวทางที่ดีวก่อนการทดลองใช้ยุทธศาสตร์ แสดงให้เห็นว่าการทดลองใช้ยุทธศาสตร์ในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำแบบการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอาชีพทำประมงน้ำจืด ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำสูงขึ้นกว่าเดิม